

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ (5 - 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2001)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰ ἀπὸ κοινοῦ ἀποφασισθέντα, Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου, καὶ τῇ συμμετοχῇ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβροσίου, Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος, Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου καὶ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμητοῦ κ. Δανιήλ, καθὼς καὶ τῶν Αἰδεσμιολ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Θωμᾶ Συνοδινοῦ, Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καὶ ἔλλογι. κ. Παναγιώτου Χριστινάκη, μετὰ γραμματέως τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Χρυσοστόμου Σκλήφα, εὐρίσκεται ἀπὸ τῆς χθὲς εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, πρὸς συνεργασίαν μετ' ἀντιστοίχου Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ ἐπὶ ἀπασχολούντων τὰς δύο Ἐκκλησίας ζητημάτων. Ἡ ἀντίστοιχος Ἀντιπροσωπεία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Ἐφέσου κ. Χρυσοστόμου ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἡλιουπόλεως καὶ Θείρων κ. Ἀθανασίου, Τυρολόης καὶ Σερεντίου κ. Παντελεήμονος,

Περγάμου κ. Ἰωάννου καὶ Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος, καθὼς καὶ τῶν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέου Νανάκη καὶ Ἐντιμολ. κ. Κωνσταντίνου Βαβούσκου, Καθηγητῶν, μετὰ γραμματέως τοῦ Ὑπογραμματέως τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου Διακόνου κ. Ἐλπιδοφόρου.

Αἱ δύο Ἀντιπροσωπεῖαι ἐγένοντο δεκταὶ σήμερον τὴν πρωΐαν μετ' ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἐγκαρδιότητος ἀπὸ μέρους τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὅποιος καὶ προσεφώνησε τὴν ἐξ Ἑλλάδος ἀντιπροσωπείαν, τοῦ Προέδρου αὐτῆς Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου ἀντιφωνήσαντος καταλλήλως.

Ἐν συνεχείᾳ, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, αἱ δύο Ἀντιπροσωπεῖαι ὑπὸ τὴν συμπροεδρείαν τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Γέροντος Ἐφέσου κ. Χρυσοστόμου καὶ Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου, συνειργάσθησαν ἐν ἀδελφικῷ πνεύματι ἀγάπης, τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς ἀλλήλας καὶ ἐν ἀλληλοκατανοήσει. Αἱ συνομιλίας ἐπὶ κοινοῦ ἐνδιαφέροντος θεμάτων θὰ συνεχισθοῦν αὔριον, ὅτε καὶ θὰ ὁλοκληρωθοῦν.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 5ῃ Ἀπριλίου 2001.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΗΣ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
(5 Ἀπριλίου 2001)

Ἱερώτατοι ἀδελφοὶ καὶ οἱ λοιποὶ μετέχοντες εἰς τὴν Ἀντιπροσωπείαν τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Καλῶς ἦλθετε εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας! Χαίρετίζομεν τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν ὑμῶν ἐξ ὀνόματος αὐτῆς καὶ προσωπικῶς μετ' αἰσθημάτων τιμῆς, ἀγάπης, χαρᾶς, καὶ ἱκανοποίησεως, κυρίως διότι αὕτη σκοπὸν ἔχει τὴν συ-

νέχισιν τοῦ διαλόγου μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, τὴν ἄρσιν ἐμφιλοχωρησασῶν τυχὸν παρεξηγήσεων καὶ εἰς περαιτέρω σύσφιγξιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν ἀδελφικῶν σχέσεων· καὶ εἵμεθα βέβαιοι ὅτι αἱ συνομιλίας ἡμῶν θὰ διεξαχθοῦν ἐν πνεύματι ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ ἀμοιβαίας κατανοήσεως, ἐπὶ τῷ κοινῷ ἀγαθῷ.

Αἱ συνομιλίας διεξάγονται εἰς μίαν περίοδον

καθ' ἣν ἐκ διαφόρων πλευρῶν ἐγείρονται ἢ σκοπίμως καλλιεργοῦνται ὑπόνοιαι περὶ διεκδικήσεων κανονικῆς φύσεως τῆς μιᾶς ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ θεμάτων μὴ σαφῶς καθωρισμένων καὶ διατυπωμένων εἰς τὰ θεμελιώδη κείμενα, τὰ ὡς ἱερὰ ὑπὸ τοῦ Μακαριώτατου ἀδελφοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν χαρκτηρισθέντα κατὰ τὴν ἐνταῦθα πρώτην ἐπίσημον ἐπίσκεψιν Αὐτοῦ, τὰ διαλαμβάνοντα τοὺς βασικοὺς κανόνες, οἵτινες διέπουν τὰ τῶν σχέσεων τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Τοιαῦτα θεμελιώδη κείμενα εἶναι, ὡς γνωστόν, ἀφ' ἑνὸς οἱ Πατριαρχικοὶ καὶ Συνοδικοὶ Τόμοι καὶ Πράξεις τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἰδρυσιν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἐνσωμάτωσιν εἰς αὐτὴν τῶν Ἐπαρχιῶν τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ τῆς Θεσσαλίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξις τοῦ ἔτους 1928, δι' ἣς αἱ Ἐπαρχίαι τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν ἐξεχωρήθησαν τῇ Ἀγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ἐπιτροπικῶς, διὰ τὴν διοίκησιν τούτων ὑπ' αὐτῆς, τηρουμένου ἀπαρασσελεύτως τοῦ ἀνωτάτου κανονικοῦ δικαιώματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐπ' αὐτῶν ὡς Ἐπαρχιῶν αὐτοῦ. Τόσον ὁ Τόμος, δι' οὗ πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος αἰῶνος ἐχορηγήθη ἐντεῦθεν τὸ αὐτοκέφαλον εἰς τὴν καθ' Ἑλλάδα Ἐκκλησίαν, ὅσον καὶ ἡ Πράξις τοῦ 1928, διατηροῦν ἀμείωτον τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ ἀπὸ τινων ἐτῶν εἶναι καὶ συνταγματικῶς κατοχυρωμένα θεμελιώδη καὶ ἱερὰ, ἐπαναλαμβάνομεν, κείμενα τῆς τελευταίας ταύτης κατοχυρώσεως ὀφειλομένης εἰς τὸν μακαριστὸν Ἀρχιεπίσκοπον Σεραφεῖμ.

Ταῦτα χρὲς ἡμῶν ἡγούμεθα ὅπως ὑπομνήσω-

μεν πρὸς τὰ μέλη ἀμφοτέρων τῶν Ἀντιπροσωπειῶν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, ὡς θεμέλια ἀρραγῇ, ἐφ' ὧν ἐδράζονται αἱ κανονικαὶ σχέσεις τῶν δύο ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐνδιαφερόμενοι προσωπικῶς διὰ τὰς ἀρμονικὰς σχέσεις καὶ τὴν δημιουργικὴν συνεργασίαν τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὴν συμβολὴν αὐτῶν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν πανορθόδοξον ἐνότητα, ἥδη ὡς Μητροπολίτης Χαλκηδόνος εἶχομεν εἰσηγηθῇ πρὸ δεκαετίας εἰς τὸν αἰοίδιμον προκατόχον ἡμῶν καὶ τὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τὴν πρότασιν πρὸς τὴν καθ' ὑμᾶς Ἐκκλησίαν ὅπως ἐγκαινιάσωμεν συναντήσεις, τοῦθ' ὅπερ καὶ γενόμενον ἀποδεκτὸν καὶ ἀρξάμενον καὶ συνεχιζόμενον ἔκτοτε ἀποδεικνύεται ἐπωφελὲς καὶ χρήσιμον.

Πεποιθήμεν ὅτι οὕτως εὐλογημένη θέλει ἀποδειχθῇ καὶ ἡ παρούσα συνάντησις ἡμῶν ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου, τοῦ πορευομένου πρὸς τὸ ἐκούσιον πάθος, ὡς ἀποβλέπουσα τελικῶς εἰς τὴν δόξαν τοῦ ἁγίου ὀνόματος Αὐτοῦ ὡς ἄρχοντος τῆς εἰρήνης καὶ Θεοῦ τῆς ἀγάπης.

Χαιρετίζομεν δι' ὑμῶν ἀδελφικῶς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλον, προγευόμεθα τῆς χαρᾶς τῆς ὁμοῦ μετ' Αὐτοῦ μεταβάσεως εἰς προσκύνημα εἰς τὴν Καππαδοκίαν περὶ τὰ τέλη Μαΐου καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει ἡμῶν φιλοξενίας Αὐτοῦ ὅσον χρόνον θὰ ἡδύνατο καὶ θὰ ἐπεθύμει, καὶ εὐχόμεθα Αὐτῷ, ὡς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς Ἱεράρχαις τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τοῖς ἐντολεῦσιν ὑμῶν, καὶ βεβαίως καὶ ὑμῖν πᾶσιν εὐφρόσυνον Ἅγιον Πάσχα.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΘΑΣΟΥ κ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ
ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α.Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΑ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ
(5 Ἀπριλίου 2001)

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἐκ συναισθημάτων υἱικῆς ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα κινούμενοι, ἀξιωνόμεθα –Χάριτι Θεῆα– νὰ ἐπικολι-

νωνῶμεν προσωπικῶς μεθ' Ὑμῶν. Μετὰ πολλῆς τῆς συγκινήσεως ἀπευθυνόμεθα πρὸς τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα, ἐκ προσώπου τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ συμπάσης τῆς Ἱε-

ραρχίας τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ συγκίνησις αὕτη, ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ ἀγάπη ἐκφράζουν τὸ φρόνημα καὶ τὴν διάθεσιν τῆς Ουγατρὸς πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, τὰ βαθύτατα συναισθήματα τοῦ Πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν σεπτὴν κορυφὴν τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Εὐκαίρως διαβιβάζομεν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ τῶν περὶ Αὐτὸν πεφιλημένων Ἀδελφῶν Συνοδικῶν εὐρισκομένων κατ' αὐτὰς εἰς τακτικὰς μηνιαίας διαβουλεύσεις, καὶ μετ' αὐτῶν δεχθῆτε καὶ τὰς συνυποβαλλόμενας υἱκὰς τῆς ἡμετέρας Ἀντιπροσωπείας ὑπὲρ ὑγείας, μακροημερεύσεως καὶ εὐκλείας τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος, τῆς περὶ Αὐτὴν Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας, τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Χρι-

στοῦ Ἐκκλησίας.

Μετὰ τοὺς συντόμους τούτους εὐχεταιριοὺς λόγους καὶ οἱ ἱκετήριοι: Δεόμεθα τοῦ Παναγὰθου καὶ Παντελεήμονος Θεοῦ ὑπὲρ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος καὶ συμπάσης τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολὰς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Κύριος ὁ Θεὸς κρατύνῃ καὶ ἐνδυναμώνῃ ἅπαντας Ὑμᾶς καὶ ἡμᾶς ἐν πᾶσι.

Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἀναφερθῶμεν διεξοδικώτερον εἰς τὴν ἔννοιαν καὶ σημασίαν τοῦ, ἔστω καὶ ἀτύπου, διμεροῦς Διαλόγου τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς παρουσίας συναντήσεως, περιοριζόμεθα εἰς τὴν ἐπίδοσιν τοῦ πρὸς Ὑμᾶς ἀδελφικοῦ Γράμματος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ὡς καὶ τοῦ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπικοινωνίας ἡμῶν δώρου ἀγάπης.

“Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε”.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΩΝ, ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΘΑΣΟΥ κ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ
ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΔΙΜΕΡΟΥΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥ
(Φανάρι, 5 Ἀπριλίου 2001)

Σεβασμιώτατοι Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες,
Ἑλλογμώτατοι κ. Καθηγηταί,

Ἐν εὐγνωμοσύνῃ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ μετὰ συναισθημάτων ψυχικῆς εὐφροσύνης καὶ ἱκανοποιήσεως ἐπικοινωνοῦμεν μεθ' ἀπάντων Ὑμῶν τῶν συγκροτούντων τὴν Ἀντιπροσωπείαν τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, εἰς τὸν ἀπὸ 10ετίας καθιερωθέντα διμερῆ Διάλογον. Ἀσφαλῶς ἔχουσι καὶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ ἐνταῦθα θέσιν οἱ τε εὐχεταιριοὶ καὶ ἱκετήριοι πρὸς τὸν Πανοικτίρμονα Θεόν, λόγοι, τοὺς ὁποίους, μόλις πρὸ ὀλίγου, βαθυσεβάστως ἀπηυθύναμεν πρὸς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἡμῶν κ.κ. Βαρθολομαῖον.

Ἐρμηνεύοντες τοὺς εὐχεταιριοὺς τούτους λόγους, διαδηλοῦμεν ὅτι, οὕτως εὐχόμενοι, ἔχομεν πλήρη συνείδησιν ὅτι εὐχόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης καὶ εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῆς πίστεως καὶ ἐν τῇ

συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, ὑπὲρ ὧν ὀφειλετικῶς καὶ κατὰ κανόνα ἐκκλησιαστικὸν μεριμνᾷ καὶ ἐνδιαφέρεται ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία.

Τῆς ὑψίστης ταύτης οἰκουμενικῆς ἀποστολῆς ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ συνεχιστῆς ἀκάματος καὶ ἐκφραστῆς αὐθεντικώτατος ἀναδεικνύεται ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος. Οἱ ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου γενικώτερον ἄτρητοι κόποι καὶ ἡ συνεχὴς μέριμνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἀληθὴς καὶ γνησία ἔκφρασις τῆς διαχρονικῆς διακονίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῶν διακονούντων αὐτῷ.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προσβλέπει πάντοτε, ἐν ὑπερφηφανεῖᾳ μεγάλῃ, πρὸς τὴν φιλόστοργον Μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ ἀναγνωρίζει, ἐν εὐγνωμοσύνῃ πολλῇ, πάσας τὰς χορηγηθείσας αὐτῇ δωρεὰς διὰ τὴν συγκρότησιν καὶ διὰ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος αὐτῆς, ὡς αὐτοκεφάλου τοπικῆς Ἐκκλησίας, μέλους ἰσοτί-

μου τοῦ πανορθοδόξου Σώματος.

Ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Αὐτοκεφάλου αὐτῆς διὰ τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου (1850) καὶ ἡ ἀνάθεσις εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον αὐτῆς τῆς διοικήσεως “ἐπιτροπικῶς” τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις Ἐπαρχιῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου διὰ τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως (1928) κωδικοποιοῦν τοὺς πολυχρονίους πνευματικούς δεσμούς καὶ προσδιορίζουν τὴν σύγχρονον πραγματικότητα τῶν σχέσεων τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Προκαθημένην καὶ τὰς λοιπὰς Ἀδελφὰς Ἐκκλησίας.

Οἱ ἀκατάλυτοι αὐτοὶ πνευματικοὶ δεσμοὶ καὶ αἱ σχέσεις ἀγάπης ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ἀγιοπατερικῆς καὶ Κανονικῆς Παραδόσεως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀλλοιωθοῦν διὰ τυχόν περιστασιακῶν ἢ περιστατικῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια εἴτε ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸ παρελθόν ἢ καὶ θὰ ἡδύνατο νὰ ἐμφανισθοῦν –ὅπερ ἀπευχόμεθα– εἰς τὸ μέλλον. Τὰ οἰαδήποτε τοιαῦτα ζητήματα λειτουργοῦν, καὶ πρέπει νὰ λειτουργοῦν, ὡς εὐλόγα ἐρεθίσματα, ἀποφέροντα, ἐν τῇ ζωῇ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἐν τῇ πράξει, τὴν συνεχῆ ἐπιβεβαίωσιν καὶ τὴν περαιτέρω ἐνδυνάμωσιν τῶν πνευματικῶν σχέσεων πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, τὸ Σεπτὸν Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας. Περαιτέρω, αἱ ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐν σοφίᾳ πολλῇ καὶ ἐν συνέσει, οὐ τῇ τυχοῦσῃ, συντονιζόμεναι διορθόδοξοι καὶ διεκκλησιαστικαὶ σχέσεις καθιστοῦν σήμερον, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄλλοτε, ἐπιτακτικὴν καὶ πολλαπλῶς ἐπωφελή τὴν, διὰ τῆς συμπλεύσεως εἰς τὴν ἐπιλεγμένην κοινὴν πορείαν, ἐπιβεβαίωσιν καὶ τὴν ἐνδυνάμωσιν τῶν ἡμετέρων πνευματικῶν δεσμῶν.

Εἰς ἐποχὴν ραγδαίων κοινωνικο-πολιτικῶν ἐξελίξεων μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων, κυρίως, λαῶν καὶ εὐοίωνων προοπτικῶν διὰ τὴν ἐνότητα τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς Ὁρθοδόξου μαρτυρίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον δὲν ὑπάρχουν περιθώρια ἐκζητήσεων. Προέχει ἡ ἐπίτευξις τῆς ἐνότητος τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ὁρθοδοξίας ἐν συμπνοίᾳ, ἁρμονίᾳ καὶ ἀπολύτῳ σεβασμῷ τῆς κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως καὶ τάξεως, ὑπὲρ ὧν ὀφειλετικῶς καὶ ἀνυστάκτως μεριμνᾷ ἡ πρώτη τῇ τάξει Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς ἀπρόσκοπτον συνέχισιν τῆς σωτηριώδους διακονίας κατὰ τοὺς συγχρόνους τούτους κρίσιμους καιροὺς. Κύριος ὁ Θεὸς ἅς φωτίζει καὶ ἐνισχύει ἡμᾶς,

ἵνα ἐπιτυχῶς φέρομεν εἰς πέρας τὸ ὑφ’ ὑμῶν καὶ ἡμῶν ἀναληφθὲν ἔργον πρὸς ἐνδύναμον μαρτυρίαν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς.

ΚΟΙΝΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Αἱ Ἀντιπροσωπεῖαι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συνεχίσαν καὶ ὠλοκλήρωσαν σήμερον τὰς ἐργασίας αὐτῶν ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν διμερῶν συνομιλιῶν.

Συμφώνως πρὸς τὰ συζητηθέντα καὶ συμφωνηθέντα τὴν προτεραιάν, ἡ Ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρουσίασε πρὸς τὴν Ἀντιπροσωπεῖαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατάλογον θεμάτων. Ἐπὶ ὠρισμένων ἐκ τῶν θεμάτων τούτων, κατὰ ρητὴν δήλωσιν τοῦ Προέδρου τῆς Πατριαρχικῆς Ἀντιπροσωπείας Σεβ. Μητροπολίτου Γέροντος Ἐφέσου κ. Χρυσόστομου, οὐδεμία συζήτησις δύναται νὰ γίνῃ, καὶ δὲν ἐγένετο, ἐφ’ ὅσον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἄπτονται ταῦτα τῶν κεμένων τοῦ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου τοῦ 1850 καὶ τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928, διατηρούντων, κατὰ τὸ γράμμα τῆς χαιρετιστηρίου προσφωνήσεως τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, “ἀμείωτον τὴν ἰσχύν” αὐτῶν.

Ἡ Ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐδήλωσεν ὅτι ὑπάρχουν ζητήματα ἐκ τῶν θεμάτων τούτων προκύπτοντα, ἅτινα δύνανται νὰ συζητηθοῦν.

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν τεθέντων θεμάτων ἀντηλλάγησαν ἑκατέρωθεν διάφοροι σκέψεις εἰς πρώτην προσέγγισιν αὐτῶν, ἡ δὲ ἀντιπροσωπεῖα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου θέλει ὑποβάλει τὴν προώθησιν αὐτῶν πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα καὶ τὴν Ἀγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, διὰ τὰ περαιτέρω.

Πρὸς τούτοις, ἐξεφράσθησαν διάφοροι ἀπόψεις ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀγαστὴν συνεργασίαν καὶ συμπόρευσιν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ τὴν σύσφιγξιν τῶν μεταξὺ αὐτῶν παραδοσιακῶν ἀδελφικῶν δεσμῶν· ἐν τέλει δὲ ἀντηλλάγησαν μετὰ τῶν δύο Ἀντιπροσωπειῶν εὐχαὶ ἐπὶ ταῖς ἐπὶ θύραις ἐορταῖς τοῦ Ἁγίου Πάσχα.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 6ῃ Ἀπριλίου 2001.